

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (44)

Ma-thi-ơ 8:23 – 27

Sợ Hãi Và Ít Đức Tin

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 8:18 – 22, hôm nay chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 8:23 – 27 ²³ Kế đó, Chúa Giê-su xuống thuyền, các môn đồ theo Chúa. ²⁴ Bỗng nhiên biển nổi bão lớn, đến nỗi sóng che phủ thuyền; nhưng Chúa đang ngủ. ²⁵ Các môn đồ đến gần, đánh thức Chúa, mà thưa rằng: “Chúa ơi, xin cứu chúng tôi, chúng tôi sắp chết!” ²⁶ Chúa nói rằng: “Tại sao các ngươi sợ, hỡi kẻ ít đức tin?” Chúa bèn đứng dậy, quở gió và biển; thì liền yên lặng như tờ. ²⁷ Những người đó lấy làm lạ, nói rằng: “Người này là ai, mà gió và biển đều vâng lệnh người?”

Đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 8:23 – 27 mô tả sự kiện Chúa Giê-su làm lặng gió bão khi Chúa và các môn đồ gặp bão ở giữa biển. Các môn đồ thấy gió bão mà hoảng sợ, bèn đánh thức Chúa và xin Chúa cứu họ, thì Chúa nói rằng: “Tại sao các ngươi sợ, hỡi kẻ ít đức tin?”

Tại Sao Chúa Giê-su Khiển Trách Các Môn Đồ Nghiêm Khắc Như Thế?

SỢ HÃI VÀ ÍT ĐỨC TIN

Khi Chúa Giê-su thấy các môn đồ hoãn sợ, Chúa khiển trách họ ít đức tin. Lời Chúa có vẻ nghiêm khắc lắm. Tại sao vậy?

Hỡi các bạn ơi, các môn đồ biết rằng Chúa Giê-su có quyền năng làm nhiều phép lạ, và Chúa không phải ở một nơi xa lạ, Chúa đang nằm nghỉ kế bên họ. Nhưng họ vẫn hoãn sợ đến nỗi nói rằng: “chúng tôi sắp chết!” Chẳng lẽ họ nghĩ rằng Chúa không thể cứu vớt họ hoặc là Chúa không muốn cứu vớt họ chẳng?

Hành vi và việc làm của các môn đồ chứng tỏ rằng đức tin của họ rất yếu ớt. Mà đức tin là dính liền với ơn cứu chuộc, cho nên Chúa cảnh cáo họ phải ráng làm cho đức tin của họ trở nên vững mạnh hơn.

HẬU QUẢ CỦA NHÁT GAN SỢ HÃI

Trong câu Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 8:26 Chúa Giê-su đã chỉ ra rằng khi đức tin của chúng ta là ít thì ta sẽ sợ hãi. Có nhiều người chắc nghĩ rằng sợ hãi không phải là tội lỗi chứ. Hỡi các bạn ơi, sợ hãi sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng lắm.

Phục Truyền Luật Lệ Ký 20:3 – 8 ³ Người sẽ nói rằng: “Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe! Ngày nay các ngươi đi giao chiến cùng thù nghịch mình, lòng các ngươi đừng nhát, đừng sợ, đừng run rẩy, và đừng kinh khiếp trước mặt chúng nó; ⁴ bởi Gia-vê Chúa Trời các ngươi là Đấng cùng đi với các ngươi, để tiến đánh quân thù thay cho các ngươi và để giải cứu các ngươi.” ⁵ Các quan trưởng sẽ nói với dân chúng rằng: “Ai đã cất một nhà mới, mà chưa khánh thành? Hãy để người ấy trở về nhà mình, nếu không người ấy có thể chết nơi chiến trận, và một người khác sẽ khánh thành nhà ấy. ⁶ Có ai đã trồng một vườn nho và chưa hái trái? Hãy để người ấy trở về nhà mình, nếu không người ấy có thể chết nơi chiến trận, rồi một người khác sẽ hái trái. ⁷ Có ai đã hứa hôn một người nữ nhưng chưa cưới? Hãy để người ấy trở về nhà mình, nếu không người ấy có thể chết nơi chiến trận, rồi một người khác sẽ cưới nàng.” ⁸ Các quan trưởng sẽ nói tiếp với dân chúng rằng: “Có ai là nhát gan sợ hãi? Hãy để người ấy trở về nhà mình, để người khởi làm cho lòng của anh em mình tan nát như lòng của người.”

Đoạn Kinh Thánh trên Phục Truyền Luật Lệ Ký 20:3 – 8 chỉ ra cho chúng ta thấy những người nào sẽ không được nhận vào trong đội ngũ của Chúa Trời Gia-vê. Những người vừa mới cất một nhà mới, những người vừa trồng một vườn nho, những người vừa hứa hôn đều được

gởi về nhà. Sau cùng những người nhát gan sợ hãi cũng phải trở về nhà, tại vì e rằng sự nhát gan sợ hãi của họ sẽ ảnh hưởng lòng của các quân sĩ khác.

Chỉ những người hăng say nhiệt thành mới được nhận vào đội ngũ của Chúa Trời Gia-vê để đánh trận chiến cho Ngài. Tôi rất ao ước được nhận vào trong đội ngũ của Ngài, cho nên tôi không muốn làm một người nhát gan sợ hãi. Nếu bạn muốn được nhận vào trong đội ngũ của Ngài thì bạn không nên làm một người nhát gan sợ hãi.

Khải Huyền 21:5 – 8 ⁵ Đáng ngợ trên ngai phán rằng: “Này, ta làm mới lại hết thảy muôn vật.” Ngài lại nói rằng: “Hãy chép; vì những lời này đều là trung tín và chân thật.” ⁶ Ngài lại bảo tôi rằng: “Hoàn tất rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là đầu tiên và cuối cùng. Kẻ nào khát, ta sẽ ban cho uống nước suối sự sống miễn phí. ⁷ Kẻ nào thắng sẽ được thừa kế những điều này, ta sẽ làm Chúa Trời của người và người sẽ làm con ta. ⁸ Còn những kẻ hèn nhát, kẻ không tin, kẻ đáng gớm ghét, kẻ giết người, kẻ gian dâm, kẻ phù phép, kẻ thờ thần tượng, và tất cả những người nói dối, số phận của chúng nó ở trong hồ lửa và diêm cháy bùng bùng: đó là sự chết thứ hai.”

Đoạn Kinh Thánh trên Khải Huyền 21:5 – 8 thuận lại lời phán xét của Chúa Trời Gia-vê trong tương lai, khi ma quỷ và các tay sai của nó đã bị đánh bại, kế hoạch cứu chuộc đã được hoàn tất. Ngài nói rằng Ngài là An-pha và Ô-mê-ga; An-pha là chữ cái đầu tiên và Ô-mê-ga là chữ cái sau cùng trong bảng chữ cái tiếng Hy-Lạp. Câu này có nghĩa là Ngài bao hàm tất cả muôn vật trong vũ trụ trời đất từ khởi đầu đến sau cùng, Ngài là kẻ sáng tạo muôn vật và cũng là kẻ phán xét muôn vật. Ngài phán rằng kẻ nào khát thì sẽ được ban cho uống nước suối sự sống miễn phí. Kẻ nào đã thắng trong trận chiến với ma quỷ thì sẽ được làm con của Chúa trời. Còn những kẻ hèn nhát, kẻ không tin, kẻ đáng gớm ghét, kẻ giết người, kẻ gian dâm, kẻ phù phép, kẻ thờ thần tượng, tất cả những kẻ nói dối, số phận của chúng là ở trong hồ lửa và diêm cháy bùng bùng, ấy là sự chết thứ hai. Sự chết thứ nhất là sự chết của thân thể, sự chết thứ hai là sự chết của linh hồn.

Xin các bạn để ý kết cục của những kẻ hèn nhát là ở trong hồ lửa và diêm cháy bùng bùng.

Hai đoạn Kinh Thánh trên Phục Truyền Luật Lệ Ký 20:3 – 8 và Khải Huyền 21:5 – 8 chỉ ra rằng hiện bây giờ những kẻ hèn nhát thì không được nhận vào trong đội ngũ của Chúa Trời Gia-vê, mà kinh khiếp nhất là trong tương lai họ sẽ bị bỏ vào trong hồ lửa với diêm cháy bùng bùng, ấy là sự chết của linh hồn.

Sợ Hãi Và Ít Đức Tin

Nếu các bạn không muốn bị bỏ vào trong hồ lửa với diêm cháy bùng bùng, thì bạn đừng bao giờ làm con người nhát gan sợ hãi. Mà nhát gan sợ hãi là hậu quả của ít đức tin. Khi chúng ta ít đức tin thì ta sẽ nhát gan sợ hãi. Vậy chúng ta phải làm gì để cho đức tin của mình trở nên vững mạnh?

“Ít Đức Tin” Có Nghĩa Là Gì?

Đầu tiên chúng ta phải hiểu rõ “ít đức tin” có nghĩa là gì? “Ít đức tin” có phải là đức tin rất nhỏ chẳng?

Ma-thi-ơ 17:18 – 20 ¹⁸ Chúa Giê-su khiến trác quỷ, quỷ liền ra khỏi đứa trẻ, và ngay lập tức đứa trẻ được lành. ¹⁹ Rồi các môn đồ đến gần Chúa Giê-su mà hỏi riêng rằng: “Tại sao chúng tôi không đuổi quỷ ấy được?” ²⁰ Chúa nói rằng: “Ấy là tại các ngươi ít đức tin; vì ta nói thật cùng các ngươi, nếu các ngươi có đức tin như một hạt cải, sẽ khiến núi này rằng: “Hãy dời từ đây qua đó, thì nó sẽ dời qua, và không có sự gì mà các ngươi chẳng làm được.””

Đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 17:18 – 20 thuật lại sự kiện Chúa Giê-su đuổi quỷ ra khỏi một đứa trẻ. Khi các môn đồ đến hỏi Chúa tại sao họ lại không thể đuổi quỷ ấy được, Chúa Giê-su nói rằng ấy là tại vì họ ít đức tin; nếu họ có đức tin tựa như một hạt cải, thì họ có thể ra lệnh núi này dời từ đây qua bên kia, thì núi cũng sẽ dời qua, và không có sự gì họ không làm được.

Mà hạt cải là nhỏ hơn tất cả các hạt giống khác:

Ma-thi-ơ 13:31 – 32 ³¹ Chúa giảng cho họ một ví dụ khác: “Vương quốc Thiên Đàng giống như một hạt cải mà người ta gieo trong ruộng mình; ³² ấy là nhỏ hơn tất cả các hạt giống khác, nhưng khi lớn lên, thì nó lớn hơn các thứ cây khác trong vườn, và trở nên một cây cối đến nỗi chim trời tới làm tổ trên nhánh nó.”

Mà trong câu Kinh Thánh Ma-thi-ơ 17:20 Chúa Giê-su nói rằng các môn đồ ít đức tin, nếu họ có đức tin tựa như một hạt cải thì họ có thể dời hòn núi từ chỗ này sang chỗ khác. Nhưng hạt cải là nhỏ nhất trong các hạt giống. Điểm này chứng tỏ rằng “ít đức tin” không có nghĩa là đức tin nhỏ.

Nhưng các môn đồ cần phải có một đức tin như một hạt cải. Ấy có nghĩa là gì?

Nếu một hạt cải bị hư hại mà thiếu sót một thành phần quan trọng thì nó không thể trở thành một cây cối. Vậy đức tin như một hạt cải có nghĩa là một đức tin không thiếu sót một thành phần quan trọng nào cả.

Đức Tin Không Thiếu Sót Một Thành Phần Quan Trọng Nào Cả

Bây giờ chúng ta tiếp tục tra khảo các đoạn Kinh Thánh để tìm hiểu về một đức tin không thiếu sót một thành phần quan trọng nào cả.

Lu-ca 17:3 – 6 ³ “Các người hãy cảnh giác. Nếu anh em người phạm tội, hãy khiển trách người; và nếu người ăn năn hối cải, thì hãy tha tội người. ⁴ Nếu trong một ngày, người phạm tội với người bảy lần, và bảy lần trở lại cùng người mà nói rằng: “Tôi ăn năn hối cải,” thì hãy tha tội người.” ⁵ Các sứ đồ thưa Chúa rằng: “Xin thêm đức tin cho chúng tôi!” ⁶ Chúa đáp rằng: “Nếu các người có đức tin tựa như một hạt cải, các người nói cùng cây dâu này rằng: “Hãy nhổ đi mà trồng dưới biển, thì nó sẽ vâng lời các người.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 17:3 – 6 Chúa Giê-su lại nói rằng nếu các sứ đồ có đức tin tựa như một hạt cải thì họ có thể ra lệnh cây dâu hãy nhổ đi mà trồng dưới biển, thì cây dâu cũng sẽ vâng lệnh của họ. Nhưng Chúa Giê-su nói về điểm này ngay sau khi Chúa dạy bảo họ phải tha tội cho anh em mình. Nếu anh em phạm tội, thì họ nên khiển trách người; khi người ấy ăn năn hối cải thì họ phải tha tội người. Nếu trong một ngày người ấy bảy lần phạm tội nghịch với họ, rồi bảy lần trở lại nói cùng họ rằng người ăn năn hối cải thì họ cũng phải tha tội người ấy.

Bởi vậy đức tin tựa như một hạt cải là dính liền với sẵn sàng tha tội cho anh em chúng ta cho dù người này trong một ngày phạm tội nghịch với ta bảy lần, nhưng miễn là người đến nói với ta rằng: “Tôi ăn năn hối cải” thì chúng ta nên tha tội người ấy.

Một đức tin tựa như một hạt cải là đầu tiên chúng ta phải có tấm lòng khoan dung sẵn sàng tha tội người khác.

Sau khi giảng dạy điểm này, Chúa Giê-su nói tiếp rằng:

Lu-ca 17:7 – 10 ⁷ Ai trong các người có một đầy tớ đi cày hoặc đi chăn, khi nó ở ngoài đồng về, lại bảo nó rằng: “Hãy đến ngay mà ngồi ăn?” ⁸ Chẳng phải các người bảo nó rằng: “Hãy dọn cho ta ăn, thắt lưng hầu ta, cho đến chừng nào ta ăn uống xong, rồi sau người sẽ ăn

Sợ Hãi Và Ít Đức Tin

uống sao?”⁹ Người chủ có cảm ơn đầy tớ vì nó vâng lệnh không?¹⁰ Các người cũng vậy, khi làm xong những việc truyền lệnh phải làm, thì hãy nói rằng: “Chúng tôi là đầy tớ vô dụng; chỉ làm những điều chúng ta phải làm.”

Tên đầy tớ này rất trung tín với người chủ. Người hết lòng hết sức hầu hạ người chủ, người không hề than vãn công việc giao cho mình làm là quá nặng nề, ngược lại người nghĩ rằng mình là tên đầy tớ vô dụng, chỉ làm những điều mình phải làm, có nghĩa là người chỉ làm tròn bổn phận của mình thôi.

Vua Đa-vít cũng có một thái độ tương tự như vậy:

2 Sa-mu-ên 6:20 – 22²⁰ Và Đa-vít trở về để chúc phước cho gia đình mình; nhưng Mi-canh, con gái của Sau-lơ, đến đón người mà nói rằng: “Hôm nay vua Y-sơ-ra-ên được vinh hiển thay! Vua đã lộ thân mình trước mặt các con đòi của tôi tớ vua tựa như những kẻ ngu dại đã lộ thân mình vậy!”²¹ Đa-vít đáp với Mi-canh rằng: “Ấy tại trước mặt Gia-vê, là Đấng đã chọn lấy ta thay vì cha người và cả gia đình của người, lập ta làm vua của Y-sơ-ra-ên, là dân của Gia-vê. Bởi vậy ta chúc mừng trước mặt Gia-vê.²² Ta sẽ hạ mình xuống thấp hơn nữa, tự coi mình là hèn mạt; Còn những con đòi mà người nói đó lại sẽ tôn kính ta.”

Đoạn Kinh Thánh trên 2 Sa-mu-ên 6:20 – 22 mô tả sự kiện Vua Đa-vít vì nhảy múa chúc mừng Chúa Trời Gia-vê mà lộ thân mình trước các tên đầy tớ. Khi vua về nhà thì bị vợ mình là Mi-canh nói mỉa. Đa-vít nói rằng người sẽ tự hạ mình xuống còn thấp hơn nữa để tôn kính Gia-vê, và người tự coi mình là hèn mạt trước mặt Ngài.

Vua Đa-vít có tấm lòng hèn mạt, người tự coi mình không xứng đáng trước mặt Chúa Trời Gia-vê, chính vì vậy mà Chúa Trời nâng cao người lên khiến người trở thành vị vua vĩ đại nhất trong lịch sử của nước Y-sơ-ra-ên.

Qua hai đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 17:7 – 10 và 2 Sa-mu-ên 6:20 – 22, chúng ta thấy rằng những kẻ làm vừa lòng Chúa Trời là những người sẵn sàng tự hạ mình xuống trước mặt Ngài và hết lòng hết sức làm trọn công việc Ngài giao cho mình làm.

Ba đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 17:3 – 6, Lu-ca 17:7 – 10 và 2 Sa-mu-ên 6:20 – 22 chỉ ra cho chúng ta thấy rằng một đức tin như một hạt cải là một đức tin bao gồm những thành phần quan trọng sau đây:

- Một tâm hồn khoan dung sẵn sàng tha tội người khác.

- Một tâm hồn sẵn sàng tự hạ mình xuống vì nhận thấy sự bất xứng của mình trước mặt Chúa Trời, và hết lòng hết sức làm trọn công việc Ngài giao cho mình làm.

Sợ Hãi Và Ít Đức Tin

Bây giờ tôi tổng hợp lại tất cả những điểm chúng ta vừa tra khảo ở trên:

1. Khi Chúa Giê-su thấy các môn đồ hoãn sợ, Chúa khiển trách họ ít đức tin.
2. Nhát gan sợ hãi sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng, chứ không phải là chuyện nhỏ. Nếu chúng ta nhát gan sợ hãi thì hiện giờ chúng ta không được nhận vào trong đội ngũ của Chúa Trời Gia-vê, và nghiêm trọng nhất là trong tương lai kết cục của ta sẽ ở trong hồ lửa và diêm cháy bùng bùng.
3. Sợ hãi là hậu quả của ít đức tin. Vậy chúng ta phải ráng làm cho đức tin của mình được vững mạnh hơn.
4. Ít đức tin không phải là đức tin nhỏ. Nếu chúng ta có đức tin như một hột cải thì ta có thể đuổi quỉ và ra lệnh hòn núi dời từ đây qua bên kia, thì núi cũng sẽ dời qua, và không có sự gì ta không làm được.
5. Nếu một hột cải đã bị hư hại mà thiếu sót một thành phần quan trọng nào đó thì nó không thể trưởng thành một cây lớn.
6. Một đức tin như một hột cải là một đức tin bao gồm những thành phần quan trọng này:
 - Một tâm hồn khoan dung sẵn sàng tha tội người khác;
 - Một tâm hồn tự hạ mình xuống vì nhận thấy sự bất xứng của mình trước mặt Chúa Trời, và hết lòng hết sức làm trọn công việc Ngài giao cho mình làm.
7. Chúng ta không thể biến đổi tâm hồn của mình, chúng ta phải kêu cầu Chúa Trời biến đổi tâm hồn của ta, rồi ta mới có đức tin như một hột cải, ta sẽ không nhát gan sợ hãi trước nguy hiểm và khó khăn.